

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 50/2016-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorého zastupuje advokátka [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Er 846/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDAKOVANÉ] n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) na prieťahy v označenom konaní pred Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“) začatom 15. apríla 2009, ktoré nie je skončené. Sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie v záhlaví označených práv, prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 € a trovy konania v sume 355,73 €.

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci vyjadril predseda okresného súdu, ktorý listom z 8. apríla 2016 okrem iného uviedol, že v predmetnej veci urobil viaceré procesné úkony, ktoré boli zavŕšené uznesením o zamietnutí návrhu povinného sťažovateľa na zastavenie exekúcie 8. septembra 2015 a uznesením o zamietnutí jeho námietok proti exekúcii z 24. mája 2015. Konštatoval, že len v období od 22. októbra 2013 do 7. septembra 2015 došlo k nečinnosti zapríčinennej vysokým nápadom vecí konajúcemu sudcovi; súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

3. Sťažovateľ v replike z 3. mája 2016 zotrval na podanej sťažnosti a žiadal priznať náhradu trov konania v sume 537,62 €; tiež súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

4. Ústavný rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [ale aj podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)] každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

6. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, I. ÚS 92/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, III. ÚS 103/05). V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „Zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 26/2011) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 199/02).

7. Ústavný súd s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku posudzovaného konania značne ovplyvnenú obdobím prerušenia konania na žiadosť sťažovateľa, ako aj na to, že postup okresného súdu v danej veci sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy, dospel k záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 38 Er 846/2009, porušené nebolo.

8. Prípadná neistota povinného sťažovateľa v priebehu exekučného konania, v ktorom sa už len vykonáva právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, je vždy jeho imanentnou vlastnosťou, ktorej sa však mohol sťažovateľ sám zbaviť tým, že by bol vykonávanú povinnosť riadne a včas splnil tak, ako mu to ukladal zákon i vykonávané rozhodnutie. Preto toto jeho nerešpektovanie zákona a vykonateľného rozhodnutia nesmie ísť ešte na ťarchu súdu, ktorý len rozhodoval o návrhoch povinného, ktorými sa celková dĺžka konania síce predĺžila, ale v neprospech oprávneného.

9. Na tomto základe ústavný súd sťažnosti sťažovateľa nevyhoviel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2016